

עוון אלקים

מסיב לשלחן השבת

בפרשת השבוע מסופר לנו על שעבודם של ישראל במצרים, וגדילתו של משה בננו בביתו של פרעה, כבן מאומץ של בת פרעה. משה גדל כבן מלוכה שלא חסר לו דבר, והוא אמנם ידע שהוא שייך לעם ישראל אך דבר זה לא בא לידי בטוי, עד שהוא גדל - ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלותם!

כבר באותו יום משה הגן על אחד מאחיו כאשר איש מצרי בא להורגו, וינך את המצרי וניטמנהו בחול". משה עשה מעשה של **מסירות נפש למען עם ישראל**, משום שלאחר פרסום המעשה הזה פרעה רצה להורגו והוא נאלץ לברוח ממצרים כדי להציל את חייו. וביום הבא, עוד לפני שמשה ברח ממצרים, משה ראה "שני אנשים עברים נעים" ומיד הוא התערב ונער ברישע כדי להשיכו שלום ביניהם. בכך משה הראה **דאגה לאחיה ולשלום בעם ישראל**. גם כאשר משה ברח למדן, הוא הגיע וראה את הרועים שמגנבים את בנות יתרו - שוב הוא מיד התערב לטובת התלשים "ונקם מן השני וישעו". אנו רואים שבמשה קיימת תכונת **הצדק והחמלה על כל אדם** מפני הרע.

במקרה נוסף שחזל מספרים לנו במדרש, מתואר כיצד משה היה רועה את צאנו של יתרו במדן, וכדי דאגו לו שבחן מקדו, וכשהגידו הגיע למקור מים הוא נצרך ונשתה. כשהגיע משה אליו אמר: לא ידעתי שאתה מים המים שאתה צמא, בטח אתה עיף. לקח משה את הגדיל על כתפו עד שהגיע אל הצאן. "אמר ה': יש לך חמדים להנה צאנו של בשרך נד... **אתה תרעה**!"

במקרים הללו מציירת לנו התורה למה זכה משה להנהיג מוהי דמוותו הראויה של מנהיג בעם ישראל - הוא בעל תכונות של מנהיג מוכן למסירות נפש על עמו, דואג לאחידות של כל בעם, והוא איש צדק המרחם על הנזקקים.

בדרך למקדש

התוכנית בנדי את השק שהיוצק נתן לי, רים נעים של צמח עלה מתוך השק. מעין מה זה היה. "המנהיג" מעמית את יהונתן סורא, "המנהיג" את השק! הוא אמר. והיוצק התחיל בנדי עד 2 שקים. התחיל אחרי "הנה הענינה", אמר והיוצק נפתח את הדלת. ריח נפלא עלה באפי "יו... איזה ריח! זה מזכיר את ריח הקטרת" אמרתי, כיכור מאז! חתי יהונתן, יזו לשבת בית אבטינס, פה מכינים את האבק של הקטרת". נכנסנו לשלש. מדפי הלשכה של מלאים בשקים של צמחים ובשלקן צמדה מפתכת שאתה טוחנים את הצמחים. איך אמרת שקוראים לשלש הזה? שאלתי. **"בית אבטינס"** אמר יהונתן אבטינס זה מושפך של כהנים שבקייאם הקבנת הקטרת שאתה מקטירים בכל יום בבקר ואחר הצהריים!

"אפשר להשאר כאן וללמד כיצד להכין קטרת?" שאלתי. "הו... צחק יהונתן "מה אתה מבקש! להכין קטרת?" "מה, זה מסבד?" שאלתי בפליאה. "זה סופר ארץ ולא פשוט" אמר יהונתן. שתלשבו. "למי הרבה נשים" התחיל יהונתן לספר בראי התככים ובקשות ומשפחת אבטינס שילמדו כהנים נוספים להכין את הקטרת, אבל משפחת אבטינס לא הסכימו בשום מום ואפי". "למה?" שאלתי בתדהמה "תחב ושמע" ענה יהונתן, "התככים נעשו עליהם וגוא אותם להפסיק לעבד בקטרת. במקומם הביאו אבטינס ממחים מצריים וקידעים גם כן לעשות קטרת ובקשו מהם להכין את הקטרת למקדש, ובאמת הצליחו האבטינס להכין קטרת דומה מאוד לקטרת של משפחת אבטינס. אולם - כשהקטרת את הקטרת על המזבח ראו שהשק של הקטרת מתפוצל לכל כיוון וזה לא נאה לקטרת". יומה כן היה צריך לקטרת! שאלתי, "בקטרת של בית אבטינס השקו היה עולה ישר כמו מקסי".

"אז מה עשו התככים?" הסתבכנתי, "התככים רצו שהקטרת תהיה יותר משבבת לכבוד ד' ולכן הם שקראו למשפחת אבטינס לחזר לעבודתם, אולם משפחת אבטינס לא הסכימו רק לאחר שהתפילו את שרם". "אבל למה באמת הם לא רצו לגלות את הסוד של הקטרת?" שאלתי. "בנותם היתה טובה, הם לא רצו ששרשים ילמדו להכין דו קטרת לעבודה זהה, לכן הם שמרו את הסוד בתוך המשפחה כדי שכן תשמר הקטרת רק לכבוד רבונו של עולם. אך בכל זאת חקמים וגו את מעשיהם שלא שמעו לדבר חקמים".

מה רבו מעשיך ה'...

אך לא נחצה

יוני הסתובב בחצר כשפניו זועפות. "אוי! נמאס לי מהקבוצות האלה שמכריחים אותי לעשות!" לחש לעצמו בזמן שאסף חתיכות גרן וקטיות גולו שהתעורפו בחצר ביתו. ליד שביל המניקה הבחין יוני בקן נמלים קטן והוא עצר והתבונן. הנמלים התרוצצו עם גרעינים קטנים ונראו נטונות מאד.

"הי יוני" אמר לפתע עמיחי שהתקרב אל יוני מאחור. "יוני, הבחלת אותו! היתיי מרכז נמלים ולא שומי לב שאתה פה", אמר יוני כשעמיחי התישב לצדו והסתכל יחד איתו בנמלים התרוצצות.

"אתה יודע, לכל נמלה יש תפקיד לפי גילה", אמר עמיחי. "באמת! לא ידעתי את זה", אמר יוני. "ביכל קן יש נמלה מלכה שהיא הוהידה שמסגלת להטיל ביצים ולהביא נמלים חדשות לעולם. הנמלים הצעירות מתאכלות על טפול במלכה ובתנויות קרות. כשהנמלה גדלה היא עוברת לעסק בפתירה ובשפוצים, ולאחר שהיא מוקדנת תפקידה לחפש מזון ולקחון על הקס מפני פולשים", הסביר עמיחי.

"איוו חנה צדיקה", אמר יוני "עסוקה כל הזמן בדאגה לאחרים ובעזרה לקן כל... וכל... זה מבלי להתלונן אפילו עצם אחת", ויאני ראה שזה גם מה שאמרת עושה", אמר עמיחי כשראה את קטית הגביל של יוני. "נכון, גם אני צריך לנקות את הקן... אה כלומר את החצר, ואשתדל משהיום לעבד בשמחה!" חנך יוני.

את המשובות רחיה: "א' ו'שלח ו'צפח: 08-6610015 tairner@gmail.com

הסיפור שלי

כאב של פרידה

המורה הטילה משימה על הבנות, לאחר שאלו חקשו מספור הפגישה של יוסף ואחיו בשעור תורה. המשימה היתה ללכת ולשאל במשפחה מהו כאב של פרידה. שחר שאלה את סבתה וזו ספרה לה על אחיה הבכור שנחטף מימיו בכח וגויס לעבד. סבתא ספרה כי להורים שלה, באותה התקופה לא היתה היכולת לחקור אודות אחיה והם נאלצו לשאת את כאב הפרידה יום אחר יום. עד שיום אחד הם נשמעים קול צורר מאחורי הדלת עונה בלשון: "ישו ששלך".

שחר הסתכלה על סבתא בהתרגשות, העינים של סבתא התמלאו בדמעות וקולה רעד, היא המשיכה, "אמא התחילה לרעד, היא לא הצליחה לעמוד מרב התרגשות ונשמה, אבא פתח את הדלת, יצא, יצא, יצא חזר חסן ובריא, הפך להיות חזר וחלש. אבל לנו זה לא שחר דבר, שחמנו כל כך לקבל אותו בחזרה. מהעינים של נשקו רק הפאב שהוא חנה, אני פחדתי להתקרב אליו" סבתא נאחמה, "אמא חששתי שזה לא הוא באמת, הוא חנך אלי אבא. את הקטרת אתה כבר יודעת, שחמנו שחמנו. היא נשפה את שחר הייתי חכים לבחור כדי שלא תיפסד את יצחק שוב, וכך עלינו לאחרי". סבתא שתקה ולשחה עלה ריעון בראש. למחרת, המורה הקטינה את המבט, "בית, יש לנו אורכת חשונה היום. אורכת שפאח לספר לנו מהו כאב של פרידה". המורה פתחה את הדלת וסבתא של שחר נכנסה לקתה לאט. שחר הסתכלה עליה בעינים נוצצות. סבתא חיתה והתלה לגולל את חשונה המדהימה על אחיה יצחק.

הבנות היו מרתקות. בסוף היום, נעם נשפה לשחר, "אני צריכה להתנצל" נעם חיתה במבוכה. "טעיתי כשצחקתי עליך, היום, כשנשפת ששלך דברך, הנשפתי ממש את הכאב וההתרגשות שחש, אני מצטערת". שחר חיתה אליה, ואמרה בדרמטיות מופש: "ההתרגשות התקבלה. העקר שאני נאת לא נחנה עוד פרידה אחת של השנה!"

נקודת אור - הרב אמיר בן דוד שליט"א

בחירת הגאול

פרשתינו היא הפרשה הראשונה העוסקת בגלות ובשעבוד מצרים. אך אם נתבונן היטב, נראה שרוב הפרשה מתרכזת בתיאור ארוך מיהו השליח שנשלח לגאול את עם ישראל משעבוד מצרים, החל מלידתו, דרך גידולו בבית פרעה, הברית למדן, מעמד קבלת השליחות בסנה והחזרה למצרים. ואמנם לא לחינם האריכה התורה בתיאור בחירתו של הגאול, שבחירתו הייתה עוד טרם לידתו.

במעמד הסנה, אשר בו מטיל הקב"ה את השליחות על משה, אומר משה באחד מטיעוניו "והו לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה אליך ד" (שמות ד. א). ובאמת, משה לא דיבר דברים סתמיים אלא אכן ישנן סיבות נכונות לכך שלא יאמינו למשה. וכך ביאר עניין זה גאון ישראל הנצי"ב מוולז'ין בעל "העמק דבר":

"משה לא קטרג חס ושולמו על ישראל כי מעטי אמונה הם בגאולה, שהרי אותה המה מבקשים וצעקו אל ד'. אלא לא יאמרו כי נראה ד' אל משה בייחוד, משה היה יודיע את משה לבת בתורה, המסורה להם מן האבות, וכן לא בחסידות, שחרי בקטנות גדל בפלסין של מלך, ועסק בחכמות, ומיד שאל לראות בצורת אחיו, אירע סיבה שברר מעיקר דעות ישראל. ומכאן דעת בני האדם היה ראוי שהיה נגלה הקב"ה לאהרון שהיה נביא עד כה במצרים... וזו היתה טענת משה שיאמרו 'לא נראה אליך ד'!"

כלומר, משה רבינו שגדל בבית פרעה, וודאי לא למד שם תורה וחסידות, אלא חממות מצרים למיניהם, כבר למחרת היום שיצא לראות בסבלות אחיו והרג את המצרי נאלץ לברוח למדן, ואילו כאשר חזר משה למצרים אחרי מעמד הסנה היה בן **שמונים שנה!** (ראה שמות ד. ז). אם כן, מיהו זה שאימין שדווקא לבן שמונים מצרי זה נגלה הקב"ה? הרי לפי חילוקי האנושי המתבונן בצידיים החיצוניים, אולי אחיו שהיה עד כה נביא במצרים, התאים יותר לתפקיד זה, שהרי הוא למד תורה וחסידות (בתלמוד התורה ואח"כ בישיבה), והשתלם במעלות עד שהגיע להיות ראוי לכך! אך עם כל זאת אנו יודעים כי באמת לא כך היה, ואך במשה בחר ד'!

ואכן, גם תשובת הקב"ה למשה נפלאה היא. ומה עונה לו הקב"ה על קושייתו הטובה? - את שתי

המוות - אינו ולא כלום, משל לאדם העובר מדירה לדירה, אלא שהפיקה בוחר לו דירה יותר נאה מן הראשונה.

רבי מנחם מנחם לוקוביץ
משל לאדם העובר מדירה לדירה, אלא שהפיקה בוחר לו דירה יותר נאה מן הראשונה.

הגליון מוקדש לעילוי נשמת הדקת

יהודית עשוש

בת כמונה בן ארצי ז"ל
נלכע
כ"ז טבת תשס"ז
ת.נ.צ.ב.ה

150 מי יודע?

בישראל מפסיקים את חייהם של 150 תינוקות בכל יום

אגודת "אפרת" מצילה את חייהם של אלפי תינוקות מידי שנה

היו שותפים: 02-6536212

www.efrat.org.il

יש לך פרסיות?

בוא לבחור להם בתים מהודרים

תפילין בית א' תפילין בית ב' תפילין בית ג' תפילין בית ד' תפילין בית ה' תפילין בית ו' תפילין בית ז' תפילין בית ח' תפילין בית ט' תפילין בית י'

www.tefillin.co.il

02-9775158 1-800-795554

זמני שבת

שבת אפרת
יחזש"ס
ח"א
ח"ב
ח"ג
ח"ד
ח"ה
ח"ו
ח"ז
ח"ח
ח"ט
ח"י

יחזש"ס
ח"א
ח"ב
ח"ג
ח"ד
ח"ה
ח"ו
ח"ז
ח"ח
ח"ט
ח"י

יחזש"ס
ח"א
ח"ב
ח"ג
ח"ד
ח"ה
ח"ו
ח"ז
ח"ח
ח"ט
ח"י

יחזש"ס
ח"א
ח"ב
ח"ג
ח"ד
ח"ה
ח"ו
ח"ז
ח"ח
ח"ט
ח"י

יחזש"ס
ח"א
ח"ב
ח"ג
ח"ד
ח"ה
ח"ו
ח"ז
ח"ח
ח"ט
ח"י

יחזש"ס
ח"א
ח"ב
ח"ג
ח"ד
ח"ה
ח"ו
ח"ז
ח"ח
ח"ט
ח"י

יחזש"ס
ח"א
ח"ב
ח"ג
ח"ד
ח"ה
ח"ו
ח"ז
ח"ח
ח"ט
ח"י

יחזש"ס
ח"א
ח"ב
ח"ג
ח"ד
ח"ה
ח"ו
ח"ז
ח"ח
ח"ט
ח"י

יחזש"ס
ח"א
ח"ב
ח"ג
ח"ד
ח"ה
ח"ו
ח"ז
ח"ח
ח"ט
ח"י

יחזש"ס
ח"א
ח"ב
ח"ג
ח"ד
ח"ה
ח"ו
ח"ז
ח"ח
ח"ט
ח"י

לאור ההלכה - מפסקי מורן הראשון צ"ה"ג מרדכי אליהו שליט"א

הלכות חולים וביקורם

כשחלה אדם מצווה על כל אדם לבקר, שכן מצונו בקב"ה שמבקר חולים כמו שדרשו רבותינו ז"ל בפסוק "וירא אליו ה' באלוני ממרא, מלמד שבא אליו לבקר החולה". ואפילו אדם גדול ילך לבקר את הקטן ואפילו כמה פעמים ביום וכל המוסיף הרי זה משובה ובלבד שלא יהיה לטורח על החולה. על כן, יש אומרים כי השונא לא יבקר את שונאו החולה, אך יש המתירים לבקר שונא שנחלה רק שיש להזהר שלא תצא מזה מחלוקת. (עין בש"ע סי' שלד, סעי' ד, דרכי הלכה קצט"א ס"ק א')

עיקר מצוות ביקור חולים הוא לעיין בצרכי החולה מה הוא צריך לעשות לו, ושימצא נחת רוח עם חבריו, וגם שיתן דעתו עליו ויבקש עליו רחמים. על כן, אין לומר לחולה - "תהיה בריא", אלא שיש שישלח לו קרואה שלמה" שזוהי לשון תפילה. (אחרונים, שם ס"ק ב')

קדושים תהיו - הרב עמרם אדרעי שליט"א

הלכות בעור קפוא (מתוך: "הכשרות כהלכה")

מהו בעור קפוא:

עליו ג' ימים ללא הכשרה.

ה. לפני הכשרת בעור קפוא, יש להפשיטו תחילה ולוודאות שהבער מופשר לגמרי מבפנים ומבחוץ. ולא יפשיטו במים חמים וכן לא ישים אותו במקום חם, כדי שיפשיט, ומותר להפשיט במים פושרים. ואין להתחיל בהכשרת בעור קפוא עד שיפשיט לגמרי מבחוץ ומבפנים. כי המליחה אינה מועילה להוציא הדם מבעור קפוא.

בעור קפוא שנמלח לפני הפשרות

ו. בעור שנמלח והודח והתברר לאחר המליחה שהבער היה קפוא בתוכו בשמן המליחה, המליחה לא הועילה לו, ואין לבשלו אלא לצלותו. אבל אם עדיין לא שטפו מהמלח, יחכה עד שיפשיט לגמרי וימשיך להיות במלחו שיעור מליחה לאחר ההפשרה ומותר בדיעבד גם לבשול. ואפילו הודח, אם א"כ"כ הופשר - מותר בדיעבד ללא גריל.

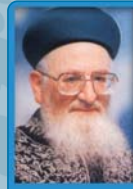
ז. הפשרת הבער הקפוא כדי שיהיה ראוי למליחה, כאמור צריכה להיות מבחוץ ומבפנים על הבער עד שכל הבער יהיה פושר וכן ולא ישיאר מקום מוצק. שיעור ההפשרה שיהיה מוכן למליחה הוא לא פחות מ-8 מעלות צלסיוס מעל האפס (או 48 מע"פ פרגהייט) ופשל רוח, (קטונת מכל החסדים), מנע עצמו מלהתגרות בעורו אחיו בתוך הבער. ואם מפשיטו במים פושרים, לאחר שהופשר הבער מהקפוא (כדלעיל) צריך להמשיך לשרותו במים פושרים עוד חצי שעה כשיעור שריה, כי מה שנשרה לפני ההקפאה לא מועיל להחשיבו לשריה לפני המליחה.

בעור לא מוכשר שהוקפא בפריז בתי או שהיה מונח בפריז

ח. בעור ששהה במקרר חשמלי בתי או שהוקפא, דינו ככל בעור אחר, שאם שהה ג' ימים בלא מליחה נאסר לבשול ומותר לצלי. ט. יש אומרים לבשול בעור שנקפא במי קרח למשך יומה שלמה, משום שבעור ששהה מעט לעת במים פושרים, היות ונכבש במים, ונכבש כמובשל דמי וקצת, בושל ללא מליחה. כל זה דבוק בבער המונח באקו, אך בעור קפוא רגיל שמוקפא בהקפאה יבשה, אין לו דין זה ולא נחשב לכבוש.

דעות המחמירים בבעור קפוא

ד. יש מחמירים בבעור קפוא שעברו עליו ג' ימים ללא הכשרה ואוסרים למלחו ולבשלו, כדן כל בעור שעברו

כשאדם מבקש רחמים על החולה - מבקש לפניו, יכול לבקש בכל לשון שירצה, שהרי מבקש כביכול לפני השכינה שהיא אצל החולה. אמנם בשבת ואמרים "שבת היא מלעוק ורופאה קרובה לבוא" בלבד. (שם, שם) מי שיש לפניו שתי מצוות, ביקור חולים וניחום אבלים, אם אפשר לו לקיים שניהם, ביקור חולים קודם, כדי לבקש רחמים עליו. ואם אי אפשר לו לקיים שניהם, ניחום אבלים קודם, שהוא גמילות חסד עם החיים ועם המתים. אמנם אם יודע האדם או חושב שבביקורו את החולה הוא יכול לעזור ולסייע בפועל לחולה, עדיף הוא על ניחום אבלים. (שם, ס"ק ד)

אין להדליק נרות בפני החולה לזכותו, אלא בבית הכנסת או במקום אחר. ואז יש להדליק נרות לכבוד רבי מאיר בעל הנס. (אחרונים, שם סי' קצד, ס"ק א')

נער בדי הרב של חיימוביץ

הגליון מוקדש לרפואות השלמה של מורדכי הראשון לעיני הר"ג מרדכי צמח בן מול בתוך כל חולי עש ישראל

התעניינים להקדיש העלון לרפואת יקיריהם לעילוי נשמת יקיריהם

אנא תשלמו את חשבון חשבון: tairneri@gmail.com

פרפראות לתורה

"הבאים מצרימה את יעקב" (א, א)

בני ישראל עשויים להחזיק מעמד בגלות אך ורק כאשר הם נדבקים במידתו של יעקב אבינו, שהיה עניו ופשל רוח, (קטונת מכל החסדים), מנע עצמו מלהתגרות בעורו אחיו בתוך הבער. ואם מפשיטו במים פושרים, לאחר שהופשר הבער מהקפוא (כדלעיל) צריך להמשיך לשרותו במים פושרים עוד חצי שעה כשיעור שריה, כי מה שנשרה לפני ההקפאה לא מועיל להחשיבו לשריה לפני המליחה.

ואילו כאשר אין בני ישראל חלולים בדרכי יעקב אבינו, כי אם שואפים רק מדיניות אל הגויים, לחקות את מעשיהם, להיות כמותם חיי מותרות והוללות, לעיזב את התורה ולנקוט בדרכיו ושיטותיו יתר ויותר וכל קיומם נכבד בקשיים מרובים.

פרדס יוסף

http://www.daf-yomi.com

"צדיק כתמר יפרח" - מדברי מורנו ורבנו הרב ניר בן ארצי שליט"א

חודש לפני יום המצווה, האהבה שביניהם והחיבה והשלום פורחים, יכול הזוג ימשכו נשמה בגוהה לתינוק. ואם המצב הזה ימשיך בכל זמן ההיריון: יהיו בשלום, בשמחה ובאהבה, התינוק יולד נקי וטהור בלי שום חולי ומום. ואין זה קורה?

אלא שהעבודה והמאמץ של ההורים להיות באהבה, בשמחה ובשלום, תיקן גם את נשמת התינוק וזיכר אותו עוד טרם ההיריון, כיון שנשמת הילד מחוברת לנשמת ההורים, והתינוק עשוי גם בעצמו, משמע נשמת הוולד. וכך גם במשך ההיריון, כי יצא התינוק לאוויר העולם, גם אם יש תיקון לעובר, וגם אם אומרים להורים שיש חס ושלום איזשהו מום, אם מתנהגים ההורים על פי ההלכה, בטהרה ובקדושה, ומתקנים את מידותיהם כך שיהיו באהבה, בשמחה ובשלום, ההורים יכולים להשפיע על התינוק שיצא זך ובריא ותקין. כל עוד העובר ברחם, הכול יכול להשתנות, גם מין הוולד (וכן נפסק בירושלם), אופיו ובריאותו, כיון שהקב"ה עושה ניסים בסתר, וכל עוד העובר ברחם, הקב"ה עושה ניסים, אך ברעג שיצא הוולד לאוויר העולם, לא יעשו ניסים גלויים וצריך להתמודד. אלא שהקב"ה לא נותן לאף זוג, וולד שלא יצליחו להתמודד איתו, לחנך אותו, שלא סוג של אפילו יהיה בו מום חס ושלום.

איסור הפלות

על כן, אסור לעשות הפלות אלא אם כן יש סכנה לאם ולעובר ורק על פי התייעצות עם גדולי תורה המומחים בשאלת כאלה. המצב של המומחים באים כאמור, כיוון שלכל תינוק באה לעולם יש את התקוות שלו, את השלמת ה"נל"ו שלו, שאינו מודעים לה. בין אם העובר קטן, בחודש השני או השלישי להיריון ובין אם העובר כבר בחודשים השמיני או התשיעי, אם העובר נולד ממצול - צריך לדעת שאלו חשבוניות של הקב"ה, שכן נשמת העובר נתנת, אולם, אם חס ושלום עושה הפלה נגד רצון הבורא, נגד הציציה שלו, אז שמפריע לו בתכניתו בבריאת השמים והארץ, ומוכרח שהאשה תעבור לתיקון לא קל אלא אם כן זה היה על פי ההלכה, עם התייעצות ברבנים מומחים לעניין ועל פי אבחון הרופאים.

מצוקה כלכלית או משפחה הברוכה בילדים ודאי אינה סיבה להפלה כי הקב"ה נותן על כל תינוק הנולד את הברכה, הכוחות והפרנסה כדי שיוכלו הוריו לגדלו ולחנכו. ניקח על עצמנו, ההורים, לתקן את דרכינו ונזקק את ילדינו, ונזקק יחד איתם לקבל פני משיח בקרוב וברחמים.

אגודת "אפרת"

הקלטת שהכריעה את הכף

הטלפון שבסניף בנק לאומי בירושלים צלצל. על הקו היה לקוח שביקש באדיבות מן הפקידה לבצע עבורו פעולה חשבונתית מסוימת. הפקידה שאלה לשמו על הלקוח והוא השיב: "ד"ר אליהו שוסהיים". שתיקה השתררה מהעבר השני של קו הטלפון. לאחר דקותיים שאלה הפקידה בהיסוס: "אתה ד"ר שוסהיים, יור אגודת אפרת?". הלקוח השיב בחיוב, כלא מבין מה בדיוק רוצה ממנו הפקידה, ובתגובה, הפקידה שמעבר לקו, גב' כוכבה כהן, גם לארבעה, אשר בזכות הקלטת של אגודת "אפרת" נמנעה מלבצע הפלה מלאכותית, פרצה בכי על התרגשות. "בזכותך, ד"ר בוכנר", אמרה לו, "זינתי נפלאה, אבתי הרביעית. והיא, רבתי, ילדה נפלאה, חמודה וטובה. אין כל מושג כמה יצא מאושרת בכל יום כשאני רואה אותה, והכל בזכותך ובזכות אגודת אפרת".

הכנה מוקדמת. חששתי מאד. מבחינה כלכלית לא היה לנו קל, שלא לדבר על הירידה בהכנסות הבתרת ואפילו הנפשות. לבעלי בדיוק באותה הלקוחה לא היה מקום עבודה קבוע, והדבר האחרון שחשבתי עליו באותו רגע היה - לא נוסף. הורי נפטרו כשהייתי בגיל צעיר, ודני נאלצתי להתמודד לבדי ללא עזרה עם קושי ההיריון וגידול הילדים. מאוחר יותר התאומים שבבטני נפטרו טרם הולדתם, והדבר התיש אותי נפשית. כשנודע לי דבר ההיריון הנוכחי, נלחצתי קשות. מערבולת רגשות סחפה אותי. לא היה בי האומץ לעבור הפלה, כי נלחמתי וסבלתי קשה עד שולחתי ילדי. שולחתי ילדי. שולחתי ילדי. שולחתי ילדי.

העיקר עלי, אבל מצד שני, מה אעשה עם התינוק שהיה נראה לי בכלתי רצוץ? גם הסביבה שלי, חברה וידידותי, סברו שאם אני לא מוכנה ללדת ילד נוסף, עלי לבצע הפלה. בתוכי התחלתי להשלים עם העובדה שאבצע הפלה, ואפילו נישנתי לזמנה להפסקת הריון כדי לקבל אישור לכך. כשהאישור ביד, הגיעה לאוזני שמעה של אגודת "אפרת".

"חברתי מהמזרח הדתי ערכה חזוי בית בביתה. ערב אחד הצטרפתי לחוג הזה ושמעתי הרצאה בנושא הפלות. ביד, המרצה היתה קטלית ודואה ד"ר אליהו שוסהיים, יור אגודת "אפרת". לעידוד הילדה בעם היהודי. לקחת את הקלטת - שקיבלתי בתום חוג הבית, וצפיתי בה עוד באותו לילה, לאחר שכל בני הבית הלכו לישון. צפיתי, בה שוב ושוב ולא יכולתי להיפרד. כולם נרדמו, ורק אני לא הייתי ככה. כהן, אשר בזכות קלטת אחת של אגודת "אפרת" המספרת על התהליך המופלא של הפתחות העובר ברחם אמו וההשלכות של ביצוע הפלה, ילדה את ילדה הרביעית, הנו ספור שרבים כמותו ובדומה לו מוכרים באגודת "אפרת". "נשמת הרוחנות לא קלים עבורי", מספרת כוכבה, "רק שלוש מהם הצליחו להסתחים בשלום. בלי 37, אחרי תולדות וטפילים מהומים, הריתי שוב. שלושה בנים היו לי כבר אז. בני הבכור בן 17, ובן השני בן 11, והשלישי, בן חזקונים, בן החמש. ההיריון הרביעי הגיע בלא

ורק אני לא הצלחתי להירדם. חזק הקלטת חדר לעבר כל מה דדרי גופי, עד למקום בו נמצא העובר הוא הגיע, ואני נלחמתי עם רגשותי ולא ידעתי להחליט. להפטר מן העובר, או להקשיב לעצמי העולה מן הקלטת והאשאר אותו בבטני. סיפורו של הרמטכ"ל לשעבר, רפאל איתן (רפול), המבוא בספרו מוצטוס קלטת, שנולד בגלל שלחוריו לא היו שתי לירות כדי לשלם לרופא עבור הפלה, הדגד במותי ללא הרף.

"עם אור הבוקר ולאחר שירה טרופה, הגעתי להחלטה. למעשה, הקלטת היא זו שקבעה את ההחלטה. אני ממשיכה את הקלטת זיכה אותי באפגע בעובר חסר ישע שהאלוקים זיכה אותי בו. ואכן זינתי: ילדתי בת ראשונה לאחר שלושה בנים. היום היא בת 13, ילדה נפלאה ומקסימה בכל התחומים. העונה לשם קארין. אולי בזכות העובדה שלא ויתרתי על העובר שבבטני, האלקים זיכה אותי בכך ששני בני הגדולים חזרו בתשובה לאחר שירותם הצבאי. הבן השני הקים משפחה, ויש לו נכד קסיים בתומוס ונעונית את להתחבטות בה, וגם לי. היא בת סודי. יהיה זה בן 51 שנים, עם בעיות כלכליות שעדיין לא נפתרו לחלוטין, וגם עם מספר בעיות נוספות. אך לא זה מתנגד לא מול הבת המקסימה שיש לי, וילדה צנונה ועליזה, האוהבת לעזור לילול ולתת מענה לכל נזקק, ובנוסף שלושה בנים נפלאים, שמהם גאי רוה נחת. זינתי, ולאשר הגדול, ואני חושבת שיש שהכריע את הכף והביא לי את האושר האישי הקלטת של אגודת "אפרת". שהגיע אלי ממש ברעג האחרון, לפני עשומתי לאבד במו ידי את האושר הגדול שהקב"ה שלח לי, את הבת שלי".

האתר ממשש בכמה מרדיות עבור כל הפרסומים המיועדים ללומדי הדף היומי וכולל פונקציות נוספות רבות לטובת לומדי הדף היומי: סיכומים, מלאות, שו"ת, אידיונים, מאמרים, אובדן, מלא אבדן, אלו-עיונים, סורום וכו'...